

Salvation Riders

min kallelse

- När jag var liten ville jag bli slumsyster och skidåkare, säger Leena-Karie Nilsson och konstaterar, att någon idrottskarriär blev det inte, men som slumsyster känner hon sig ibland i jobbet på Samhall.*

Ett stenkast från Centralstationen i Stockholm finns Samhalls centrala administration, där jag träffar Leena-Karie direkt efter att midsommarledigheten är över.

- Vårt mål är att hitta arbete ute på öppna marknaden för våra arbetstagare, berättar hon..

- Meningen är att jobbet på Samhall, som är en av Sveriges största arbetsgivare, skall vara tillfälligt. Vi arbetar med individen för att ta fram vad varje person är bra på, här ser vi inte det sjuka utan vi jobbar med det som är friskt, tillägger hon och poängterar, att med ett jobb på Samhall alltid bör följa en möjlighet att "prya" utanför Samhalls väggar.

Hon brinner verkligen för uppgiften att hjälpa människor som står utanför den vanliga arbetsmarknaden, vill hjälpa dem att komma dit och få ett arbete som de trivs med och passar för. Ett engagemang som kostar, vilket Leena-Karie fick känna,



när hon var verksamhetsansvarig för att bygga upp ett tvätteri i Tumba och ensam var chef för 35 anställda.

- Då gick jag nästan in i väggen, säger hon, men jag klarade mig. Läxan jag lärt mig är att man måste kunna säga nej ibland, du kan inte ta på dig allt ansvar själv.

Du började på Samhall 1972 och har hunnit få guldklockan för lång och trogen tjänst. Vad gjorde du innan dess?

- Efter skolan var jag fältassistent på kåren i Askersund, och hann med en vända både hos Polisen och Ersta Diakonianstalt här i Stockholm. Jobbet här har jag lärt mig att trivas med, slumsyster blev jag aldrig, men i arbetet ingår att lyssna till människor och samtala med dem om vad de vill ägna sig åt i yrkeslivet. Det blir lite av en coachroll, att försöka lyfta fram vad varje individ är bra på och försöka utveckla den rollen.

Du är Sveriges enda kvinnliga vice president i en MC-klubb, vilket låter spännande. Berätta!

- Min man, som har ett MC-intresse sedan ungdomen, blev sugen på att börja köra tvåhjulning igen. Det ledde till att både han och jag köpte varsin MC-scooter, som sedan byttes mot varsin tung japansk MC.

Hur blev du så engagerad?

- I samband med ett besök på en MC-mässa fick jag ett exemplar av Bikerbibeln, som delades ut av kristna MC-åkare. På vägen hem bläddrade jag i bibeln och ut ramlade ett vittnesbörd av en kristen mc-kill. Det märkliga var att det var mitt kusinbarns vittnesbörd... Jag kände att det här skall bli min kallelse, att arbeta med Frälsningsarméns MC-klubb, Salvation Riders, och sprida evangeliet bland MC-åkande svenskar.